

Arrest

nr. 145 922 van 21 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 februari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 januari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) .

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 februari 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 januari 2015 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Artikel 7, alinea 1 :

■ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

Artikel 74/14 :

■ *artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft geen automatisch recht op verblijf, betrokkene kan in zijn land van herkomst een visum aanvragen in kader van zijn voorgenomen huwelijk."

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang

Overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in bepaalde gevallen, namelijk in de situaties voorzien in artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de Vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. Het woord "*moet*" geeft aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris over een gebonden bevoegdheid beschikt om het bevel af te leveren. Het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist niet dat hij zich in de hierin geviseerde situatie bevindt. Hij stelt immers in zijn verzoekschrift, "*Verzoeker is effectief momenteel niet in het bezit van een verblijfsvergunning, zodat hij als illegaal dient beschouwd te worden.*"

Gelet op de hierboven beschreven gebonden bevoegdheid, vermag de gemachtigde van de staatssecretaris – na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing – niets anders dan, na te hebben vastgesteld dat verzoeker nog steeds in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, nu deze hem geen voordeel kan opleveren.

De door verzoeker aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de aangevoerde gebrekkige motivering zijn niet van aard afbreuk te kunnen doen aan deze gebonden bevoegdheid, te meer daar verzoekers betoog handelt over een uitzetting uit het land. De bestreden beslissing vormt geen gedwongen uitzetting. Het feit dat er een huwelijksprocedure zou lopende zijn maakt niet dat verzoeker legaal in het Rijk verblijft.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota wegens een gebrek aan belang, is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA